

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján a Szolnoki Járásbíróság mint elsőfokú bíróság útján a törvényes határidőn belül előterjesztett alkotmányjogi panaszunkat az **Alkotmánybíróság IV/291-1/2021. számú felhívása** alapján kiegészítettük, és az

alkotmányjogi panaszt

a kiegészítésekkel egységes szerkezetben az alábbiak szerint terjesztjük elő, írásban, közvetlenül az Alkotmánybíróság felé.

1. Bevezető rész

1.1. **Eljáró bíróságok:** I.fokú Bíróság: Szolnoki Járásbíróság, 9.P.20.399/2020.

II.fokú Bíróság: Szolnoki Törvényszék, 1. Pkf. 20.730/2020.

1.2. **Perújító alperes:** **Vízút Korlátolt Felelősségű Társaság**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00291-2/2021	
Bekezdés: 2021 ÁPR 08.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>lu!</i>

Perújító alperes jogi képviselője: Palásthy és Társai Ügyvédi Iroda, [REDACTED]

1.3. **Perújított felperes:** [REDACTED]

Perújított felperes jogi képviselője: Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda ([REDACTED])

1.4. **A panasszal érintett bírói döntések:**

A Szolnoki Törvényszék 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzése, melyben a Szolnoki Járásbíróság 9.P.20.399/2020/9. számú végzését helybenhagyta.

2. Érdemi rész

2.1. A kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Törvényszék 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzésének, és a Szolnoki Járásbíróság 9.P.20.399/2020/9. számú végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Alaptörvény 24. cikk (3) b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-alapján azokat semmisítse meg.

lu

2.2. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

■■■■ Közjegyző a 11018/Ü/31425/2019/2. szám alatt kibocsájtott fizetési meghagyásában a Vízkút Kft kötelezettet a ■■■■ jogosult kérelmére 29.540.695.-Ft és járulékaik megfizetésére kötelezte.

A fizetési meghagyással szemben – melyet a kötelezett 2019.11.15-én vett át - a kötelezett a jogi képviselője útján a MOKK elektronikus rendszerén keresztül a 15 napos határidőn belül, 2019.11.29-én ellentmondást terjesztett elő.

Az ellentmondásban a kötelezett vitatta a követelést fennálltát, illetve amennyiben fennállna, elévülésre hivatkozott. Az ellentmondás indokolásában kifejezetten feltüntetésre került, hogy az ellentmondásban a kötelezett a ■■■■ jogosult követelését vitatja.

Az elektronikus beadvány kitöltése során azonban a jogi képviselő elírás következtében nem a megfelelő ügyszámot tüntette fel.

Mint később kiderült, az ellentmondás az elírás következtében a tévesen feltüntetett 11062/Ü/31130/2019/3 szám szerint ■■■■ közjegyzőhöz került, mely ügynek szintén az alperes volt a kötelezettje, de a jogosult ebben az ügyben a ■■■■ ■■■■ ■■■■ i ■■■■ volt.

■■■■ közjegyző nem észlelte a hozzá tévesen került ellentmondás ellentmondásosságát, melyet észlelnie kellett volna kettő okból:

egyrészt az ellentmondás tartalmából kitűnően más volt a jogosult (nem a ■■■■ ■■■■ hanem a ■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■), másrészt az október 7-én beállt kézbesítési vélelem esetén a november 29-én előterjesztett ellentmondás már régen elkésett.

Az ellentmondásosság ellenére ■■■■ közjegyző a kötelezettet nem hívta fel hiánypótlásra. ■■■■ közjegyzőtől a kötelezett a fent említett októberi értesítésen kívül más végzést ezidáig nem kapott.

A ■■■■ ■■■■ jogosult és a Vízkút Kft kötelezett között ezidáig csak és kizárólag a 11018/Ü/31425/2019. számú fizetési meghagyásos eljárás volt folyamatban.

Az ellentmondásban feltüntetett jogosult neve és a kötelezett neve szerint a rendszerben a közjegyző be tudta volna azonosítani a megfelelő ügyszámot, és át tudta volna tenni az eljáró közjegyzőnek, de mindezt nem tette, és nem szólította fel a kötelezettet a Pp. 115. § alapján hiánypótlásra sem.

■■■■ közjegyző ellentmondás hiányában a 11018/Ü/31425/2019/2. számú fizetési meghagyást jogerősítette, és később a jogosult kérelmére elrendelte a végrehajtást.

A kötelezett akkor szembesült a fentiekkel, amikor a végrehajtó 2019. januárjában minden bankszámláját záradékolta, és ez által működésképtelenné vált.

A jogi képviselő a kötelezett 2020. január 14-emailjéből értesült arról, hogy a végrehajtás az ellentmondás határidőn belül történő benyújtás ellenére a kötelezettel szemben elindult.

A kötelezett a jogi képviselőjén keresztül másnap, január 15-én igazolási kérelemmel, és ezzel egyidejűleg újból előterjesztett ellentmondással élt.

■■■■ közjegyző a /10. sorszámú végzésében az igazolási kérelmünket elutasította, az ellene benyújtott fellebbezést követően a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2. Gpkf.75.154/2020/3. számú végzésével a közjegyzői végzést helybenhagyta.

A Pp 398. § (1) bekezdés szerint a jogerős fizetési meghagyás ellen perújításnak van helye.

Az alperes 2020. március 17-én a fenti jogszabályhely alapján perújítási kérelmet terjesztett elő a Szolnoki Járásbíróságnál.

A Szolnoki Járásbíróság a 9.P.20.399/2020/9. számú végzésében az alperes perújítási kérelmét a megengedhetőség körében elutasította. Az indokolás lényege szerint a perújítás azért nem megengedhető, mert az alperes esetében a Pp. 394. § (1) bekezdésben megjelölt „önhibánkivüliség” feltétele nem áll fenn.

Az alperes fellebbezését követően a Szolnoki Törvényszék az 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

2.3. Az alkotmányjogi panasz előterjeszhetőségének a feltételei

Az Abtv. 27. § szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet (1) alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bíróági eljárást befejező döntés (2)

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti (3), vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs (4) számára biztosítva.”

Az Abtv. 30. § (1) szerint:

„Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbeküldésétől számított hatvan napon belül (5) lehet írásban benyújtani.

Az Abtv. 29. § szerint:

Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség (6), vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasz fent felsorolt befogadhatósági feltételei fennállnak a következők miatt.

(1) Érintettség:

Az indítványozó az ügyben érintett, az indítványozó volt a perújító alperes.

(2) Bíróági eljárást befejező döntés:

A Szolnoki Járásbíróság a 9.P.20.399/2020/9. számú végzésében az alperes perújítási kérelmét a megengedhetőség körében elutasította, a Szolnoki Törvényszék az 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, ez által a perújítási kérelem érdemi elbírálására már nem kerülhetett sor, a bíróági eljárás a másodfokú végzéssel lezárult.

(3) A döntés az indítványozó alábbi, Alaptörvénybe ütköző jogait sérti:

1. Nemzeti Hitvallás.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az **igazság**, a szabadság kiteljesítése.

2. XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

3. XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan **bíróság** tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül **bírálja el**.

4.XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

5. 28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

(4) A jogorvoslati lehetőség kimerítése:

A jogerős fizetési meghagyással szemben igazolási kérelemmel egyidejűleg előterjesztett ellentmondásunkat a közjegyző – az igazolási kérelem jogerős elutasítása következtében - elkésettség címén visszautasította.

A Pp 398. § (1) bekezdésben biztosított jogorvoslati lehetőséggel élve a jogerős fizetési meghagyással szemben a Szolnoki Járásbíróságnál a törvényes határidőn belül perújítási kérelmet terjesztettünk elő.

A Szolnoki Járásbíróság a 9.P.20.399/2020/9. számú végzésében az alperes perújítási kérelmét a megengedhetőség körében elutasította.

Az alperes fellebbezését követően a Szolnoki Törvényszék az 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A Pp. 406. § (1) bekezdés szerint felülvizsgálati kérelemmel csak jogerős ítélettel, vagy az ügy érdekében hozott jogerős végzéssel szemben lehet élni.

Tekintettel arra, hogy a perújítás megengedhetőségét jogerősen elutasító végzés nem tekinthető az ügy érdekében hozott döntésnek, ezért a jogerős végzéssel szemben az alperesnek nincs törvényes lehetősége felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni.

Az alperes számára ezzel lezárult a rendes és az egyéb rendkívüli jogorvoslati lehetőség, a perújítás megengedhetőségének jogerős elutasításával szemben más lehetőség az alkotmányjogi panaszon kívül nincs.

(5) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alperes jogi képviselője útján a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú Bíróság végzését 2020. december 3. napján vette át, a 60 napos előterjesztési határidő első napja 2020. december 4.

A jelen alkotmányjogi panasz a 60 napos határidőn belül került betérjesztésre, elektronikus úton, az első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság útján.

(6) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Pp. 398. § (1) bekezdés szerint: „A jogerős fizetési meghagyás ellen perújításnak van helye.”

A Pp. 393. § szerint:

„A jogerős ítélet és az ítélet hatályával rendelkező határozatok ellen perújításnak van helye, ha a fél olyan tényre, bizonyítékra, illetve olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, ha az – elbírálása esetén – rá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna.

A Pp. 394. § (1) bekezdés szerint a perújítás csak akkor megengedhető, ha a fél önhibáján kívül nem volt abban a helyzetben, hogy a perújítási kérelemben felhozott tényt, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során érvényesítse, így különösen hogy azt az ellentmondás, fellebbezés vagy csatlakozó fellebbezés keretében előadja.

A perújító alperes által az ellentmondásában és a perújítási kérelemben előadottak lehetőséget adtak arra, hogy az alperes számára a jogerős fizetési meghagyáshoz képest kedvezőbb döntés szülessen. A jogorvoslatában előadottak azonban nem kerülhettek érdemi elbírálásra.

A Szolnoki Törvényszék döntését a jelen alkotmányjogi panaszban sérelmezett alaptörvény-ellenességek érdemben befolyásolták. Amennyiben a Szolnoki Törvényszék az Alaptörvény fenti rendelkezéseit betartotta volna, a perújítást megengedő döntést kellett volna hoznia, és az érdemben el nem bírált ellentmondásában, és perújítási kérelemben felhozott tények figyelembe vételével kellett volna döntenie a perújított felperes keresetét illetően.

Összegzés:

A fentiek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot az alkotmányjogi panaszunk befogadására, és annak érdemi elbírálására.

2. 4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.4.1. „ Nemzeti Hitvallás:

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése” megszégésével összefüggésben:

A panaszolt esetben az igazság mint közös cél nem került kiteljesítésre.

Az alperes a fizetési meghagyással szemben a törvényes határidőn belül terjesztette elő a törvényesen előírt elektronikus úton a jogorvoslatát, a MOKK rendszeren keresztül.

Vele szemben azonban mind a közjegyző, mind pedig az igazolási kérelem tárgyában eljáró Bíróság a késedelem jogkövetkezményeit alkalmazta. Mindennek a következményét a perújítási kérelmet elbíráló bíróság az alperes önhibájaként róta fel. A bíróság nem egyforma mércével mérte az eljáró közjegyzőket és a fizetési meghagyás kötelezettjét sem.

Az igazságtalanság abban is rejlik, hogy az alperes - annak ellenére, hogy minden addigi jogorvoslati lehetőségét a törvényes határidőn belül benyújtotta - nemcsak a fizetési meghagyásos eljárásban nem kapta meg a **jogorvoslás lehetőségét**, hanem még a **perújítási eljárásban sem**, mert a bíróság a számára a perújítást sem engedte meg.

Amennyiben a perújítás lehetőségét a bíróság megengedte volna, a perújítási kérelem érdemi elbírálása esetén a bíróság a per során a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása eredményeképpen igazságos döntést hozhatott volna.

Az igazságtalanság abban is rejlik, hogy az alperes egy elírás következtében lett megfosztva attól a jogorvoslati lehetőségétől, hogy az ügyében bíróság döntsön tekintetben, hogy fennáll-e vagy sem a jogosulttal szembeni tartozása.

Az életben számtalanszor előfordult már, hogy a felperes beadványában volt elírás. Olyan eset is sokszor előfordul, hogy a bíróság ítélete vagy végzése hibás, és nem ritka eset az sem, hogy a bíróság döntésében a rendelkező rész és az indokolás egymásnak teljesen ellentmondó. Azonban ezek mindegyike következmények nélkül orvosolható, az idevonatkozó jogszabályok megfelelő értelmezése alapján.

A jelen esetben fennáll annak a valószínűsége, hogy az alperes úgy fizeti meg a 29.540.695.-Ft tőkét és járulékait a felperes részére, hogy mindez a felperest nem illeti meg, mely igazságosnak nem mondható.

2.4. 2. „XXIV. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. „ megszegésével összefüggésben:

A polgári peres eljárásban a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének a része, hogy az ügyfél a bíróságig eljusson.

Az alperesnek is az alaptörvényben biztosított joga van ahhoz, hogy a bíróság döntsön tekintetben, hogy kötelezhető-e a felperes részére a felperes követelésének a megfizetésére, ha ezt a követelést nem ismeri el. Az alperes a felperes követelését már a fizetési meghagyásos eljárásban is vitatta. Azért nyújtotta be határidőn belül az ellentmondását, mert a jogosult követelését vitatta, és azt kívánta, hogy a felek közötti jogvitát a bíróság döntse el.

Ugyancsak azért élt perújítási kérelemmel, hogy ebben a kérdésben a bíróság döntsön, melyet a Pp. lehetővé tett a számára. Azonban ez csak elvi lehetőség maradt a számára Törvényszék döntése következtében.

Nem egyforma mércével kerültek megmértetésre az eljárásban résztvevők sem. Amíg a közjegyzők sorra követték el a tévedéseiket jogkövetkezmények nélkül, az alperes egy elírás következtében került orvosolhatatlan helyzetbe.

2.4.3. „XXVIII. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan **bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.” – megszegésével összefüggésben:

Az alperessel szemben 29.540.695.-Ft tőke és járulékai megfizetésére támasztott igényt a felperes, amelyet az alperes nem ismert el. A jogerős fizetési meghagyással szemben törvény biztosítja a perújítást mint jogorvoslati lehetőséget. Az alperes ezzel a jogával a törvényes határidőn belül élt, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnál.

A bíróság nem zárhatta volna el attól a lehetőségtől, megtagadván a perújítás lehetőségét, hogy a bíróság döntsön a kötelezettsége fennállásáról, vagy a vele szemben fennálló követelés megalapozatlanságáról.

Az „önhibánkivüliség „ mint a perújítási lehetőség egyik feltétel meglétének a megállapítása a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ennek mérlegelése során azonban figyelembe kellett volna venni a bíróságnak az ügy összes körülményét is, és nem lehetett volna a PP. idézett rendelkezését ennyire mereven értelmeznie. A bíróságnak figyelembe kellett volna venni mindazon jogosultságokat is, amelyeket az Alaptörvény biztosít a felek számára, amelyekre a jelen beadványunkban tételesen hivatkozunk.

Az alperes nem juthatott el odáig, hogy az ügyében a bíróság érdemben dönthessen.

2.4.4. „XXVIII. cikk (7): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**” – megszegésével összefüggésben:

A Pp. 394. § szerint perújítás megengedhetőségének a feltétele a perújító fél önhibán kívülisége, mely feltétel a jogerős döntés szerint a perújító alperes vonatkozásában nem áll fenn.

Az tény, hogy az ügyszám elírása az alperes jogi képviselője hibájából történt.

Az elírás következtében az ellentmondásról [REDACTED] közjegyző valóban csak a 15 napos határidő leteltét követően szerzett tudomást, de miután meggyőződött arról, hogy az alperes a hibás ügyszámú, de a tartalma szerint a [REDACTED] jogosult kérelmére kibocsájtott fizetési meghagyást vitatta, mely a 15 napos határidőn belül a MOKK rendszerébe benyújtásra került, vagy saját hatáskörén

belül, vagy az igazolási kérelemnek helyt adva hatályon kívül kellett volna helyezni a fizetési meghagyás jogerősítésére vonatkozó végzését, és az ellentmondást fel kellett volna terjesztenie a bíróság felé.

A perújító alperes vonatkozásában az önhibánkivüliség azért állt fenn, mert nem az elírás volt a jogérvényesítésének az akadály, hanem az, hogy

- egyrészt [REDACTED] közjegyző nem a Pp. fentebb ismertetett szabályai szerint járt el,
- másrészt [REDACTED] közjegyző az FMHTv nem megfelelő alkalmazásával nem hibás, hanem elkésett beadványként kezelte az alperes ellentmondását,
- harmadrészt mind a közjegyzői eljárásban benyújtott jogorvoslat során, mind pedig a perújítási eljárás során a perújító alperessel szemben az elkésettség jogkövetkezményei kerültek alkalmazásra.

A perújítás megengedhetőségének az elbírálása során az eljáró bíróságok nem vették figyelembe azt, hogy az alperes azért kényszerült önhibáján kívül perújítási helyzetbe, mert a fizetési meghagyásos eljárásban, illetve a közjegyzői végzéssel szembeni jogorvoslati eljárásban az eljáró közjegyzők és a bíróság alkalmazta tévesen, vagy mellőzték helytelenül a fentebb részletezett jogszabályi rendelkezéseket.

[REDACTED] közjegyző akkor járt volna el jogszerűen - miután maga is meggyőződött arról, hogy a kötelezett határidőn belül benyújtott a MOKK rendszerébe egy olyan ellentmondást, amely a [REDACTED] jogosult kérelmére kibocsájtott fizetési meghagyás ellen irányult - , ha arra a következtetésre jut, **hogy a kötelezett az Fmhtv. 11. § (2) bekezdése értelmében nem mulasztott.**

Ezt felismerve vagy saját hatáskörén belül hatályon kívül kellett volna helyezni a jogerős fizetési meghagyást, vagy pedig az igazolási kérelemnek helyt adva „mulasztást” kimentettnak kellett volna tekintenie, és a 2019. 11.29-én beterjesztett ellentmondást határidőn belül előterjesztett jogorvoslatként kellett volna kezelnie.

Az igazolási kérelmet elutasító végzéssel szemben jogorvoslattal élünk, mely azonban eredményre nem vezetett, az előzményben ismertetettek szerint a Fővárosi Törvényszék a közjegyző elutasító végzését helybenhagyta.

Ez ellen a végzés ellen azonban sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetősége nincs. Az alperes számára csak a Pp. 398. § (1) szerinti lehetőség maradt, perújítási kérelemmel élni a fizetési meghagyással szemben.

Ennek lehetőségétől fosztották meg az alperest a jelen panasz alapját képező végzések.

A fizetési meghagyás ellen az ellentmondást, mely a beadvány egyi fajtája, az alperes kizárólag elektronikusan terjeszthette elő.

Az FMHTv. 11. § (2) szerint az elektronikusan előterjesztett beadványt a MOKK elektronikus rendszerébe kell benyújtani, a benyújtás időpontja a MOKK rendszerébe történő beérkezés napja.

Az alperes az ellentmondást a fenti szabályok alapján, kétségekívül határidőn belül benyújtotta, az a MOKK rendszerébe határidőn belül beérkezett.

Az ellentmondás ellentmondásos volt, mert a beadványon feltüntetett ügyszám és az ellentmondásban feltüntetett jogosult ellentmondásos, ennek következtében hibás volt, mely miatt a beadványra alkalmazni kellett volna a Pp. 115. §-át, mivel az FMHTv. 1.§ (1) bekezdése szerint a fizetési meghagyásos eljárásra eltérő rendelkezés hiányában a Pp. szabályait kell alkalmazni.

A peres és peren kívüli eljárásban minden érintett fél részére biztosított a „hiba” kijavításának a lehetősége, meghatározott kereteken belül. A felperes is korrigálhatja a keresetét, a bíróság is kijavíthatja az ítéletet, az alperes is korrigálhatja a beadványait.

A hibás beadványra nem lehet az elkésettség jogkövetkezményét alkalmazni, ha a beadvány határidőn belül benyújtásra került.

Ha perújítási kényszerhelyzetbe azért került a fél, mert az előzetes eljárásban vele szemben tévesen és jogszabályellenesen alkalmazták az elkésettség jogkövetkezményét, ez a körülmény a perújítás megengedhetősége vonatkozásában nem róható fel a perújító fél terhére, ezért a perújítás feltételeként meghatározott önhibánkivüliség a javára megállapítható.

A perújítás megengedhetőségének a jogerős megtagadása az alperest megfosztotta az utolsó jogorvoslati lehetőségétől is.

Az alperes hiába élt minden jogorvoslati lehetőséggel a törvényes határidőkön belül, a perújítási kérelem előterjesztésével együtt, az alperes jogorvoslata egy alkalommal sem kerülhetett érdemi elbírálásra.

Az alperes úgy lett jogerősen és végrehajtható módon a 29.540.695.-Ft tőke és járulékai megfizetésére kötelezve, hogy bár vitatta a követelést, és minden alkalommal a törvényes határidőn belül a követeléssel szemben a megfelelő jogorvoslattal élt, nem kerülhetett abba a helyzetbe, hogy a jogorvoslata a bíróság elé kerülhessen, annak érdekében hogy az ügyben érdemben bírói döntés születhessen.

2.4.5. „28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” – megszegésével összefüggésben:

A Szolnoki Törvényszék a jogerős végzés meghozatala során nem vette figyelembe a józan ész követelményeit akkor, amikor az alperest az önhibájára hivatkozással elzárta a perújítás mint jogorvoslat lehetőségétől.

A Törvényszék sem tett különbséget a késedelem és a hiba között, illetve a késedelem és a hiba jogkövetkezményeinek a szükségszerű eltérése között. Az alperes nem elkésett az ellentmondással, hanem határidőn belül elektronikusan benyújtotta a MOKK rendszerébe a hibás ellentmondást, amelyből azonban a jogosult feltüntetése következtében kétség kívül meg lehetett állapítani, hogy a jogorvoslat kinek, milyen követelésével szemben került előterjesztésre.

Ha a fizetési meghagyásos eljárásban a józan ész követelményeit betartva értelmezték volna a fizetési meghagyásra vonatkozó 2009.évi L. törvényt, valamint a Pp. megfelelő rendelkezéseit, alperesnek a perújítási eljárásra sem lett volna szüksége.

A perújítási kérelmet elbíráló bíróság is szembe ment a józan ész szabályaival akkor, amikor egy elírás miatt elzárta az alperest annak a lehetőségétől, hogy az alperes jogorvoslata érdemben elbírálásra kerülhessen, és eljuthasson odáig, hogy a bíróság érdemben döntsön tekintetben, hogy az alperesnek fennáll-e a fizetési kötelezettsége vagy sem.

Nem vette figyelembe a Törvényszék az elektronikus fizetési meghagyásos eljárásból adódó objektív sajátosságokat sem az önhiba mérlegelése során. Ebben az eljárásban a fél nem a közjegyző személyével, hanem egy elektronikus rendszerrel kommunikál.

Nem vette figyelembe a Törvényszék azt sem, hogy a józan ész követelményeit szem előtt tartva egy elírás nem okozhat olyan orvosolhatatlan végzetes következményt, amely elzárja a felet a jogorvoslat lehetőségétől, és nem élhet azon jogokkal, amit számára az Alaptörvény alkotmányos jogként biztosít.

Ezzel szemben azt sem mérlegelte a bíróság, hogy lehet, hogy az alperesnek esetleg úgy kell majd a 29.540.695.-Ft tőkét és járulékait megfizetnie, hogy erre – a perújítás érdemi elbírálása során - nem lehetett volna kötelezni, és azt sem mérlegelte a bíróság, hogy a felperes esetleg úgy fogja majd megkapni a 29.540.695.-Ft tőkét és járulékait, hogy erre – a perújítás érdemi elbírálása során – nem lett volna jogosult.

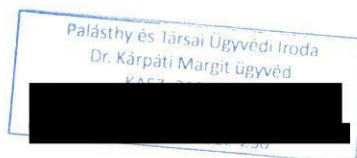
A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Törvényszék 1. Pkf. 20.730/2020/5. számú végzésének, és a Szolnoki Járásbíróság 9.P.20.399/2020/9. számú végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

3. Záró rész

- 3.1. Az Abtv. 54. §. szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes.
- 3.2. Mellékelten csatolom az ügyvédi meghatalmazást.
- 3.3. Mellékelten csatolom a nyilvánosságra hozhatóságra vonatkozó nyilatkozatot.

Budapest, 2021. március 30.

Tisztelettel:

Vízkút Kft perújító alperes/ indítványozó

Képv: Palásthy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Kárpáti Margit ügyvéd

